

A föld

2019 július 06. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Aki a földb?l, a földön él, megismeri Istent.

Számára nincs köztes tartomány, mert ahogyan évszakok váltják egymást, és mindennek rendelt ideje van, az ilyen ember a saját életében is rendet teremt.

A római történelem és ezzel együtt az emberi emlékezet egyik legmegkapóbb története *Cincinnatus* elhívása az eke szarva mell?l. A jelenetet ma a legtöbben a Macskafogó cím? rajzfilmb?l ismerik, pedig ott pusztán megemlítik, nem mondja el senki magát a történetet. Száz évvel a Macskafogó el?tt bármelyik magyar középiskolás fejb?l fújta volna a részleteket, de istenem, tempora mutantur et nos mutamur in illis, változnak az id?k, és velük mi is változunk. Ma már a Macskafogó a mérce, nem az els? declinatio.

Lucius Quinctius Cincinnatust, aki a római történelem egyik legválságosabb helyzetében hazája hívó szavára igent mondott, valóban az eke szarva mell?l szólította el a szenátus. *Titus Livius* meséli el, hogy miután konzuli hivatalát letette, éppen kis földjét m?velgette a Tiberisen túl, amikor váratlan látogatók érkeztek. Cincinnatus letörölte a verítéket magáról, sebesen felöltötte a tógáját, úgy hallgatta meg a rossz hírt, hogy Rómára törtek az aequusok, és mindenki ?t kívánja diktátornak. A történet vége egyébként az, hogy Cincinnatus nem szendviccsel és üdít?vel fogadta az ellenséget, mint néhány gyengeelméj? honfitársunk a mai aequusokat a Keletinél, hanem brutálisan leverte ?ket, lándzsanyelekb?l készült iga alatt elvonultatta a vesztes sereget, majd visszatért a földjére.

Minket ez utóbbi mozzanat érdekel. Hogy valaki paraszt, szánt és arat, az ég alatt él, de amikor szükséges, visszavedlik államférfivá, hadvezérré, ki mihez ért, kire mit mért rá a sors. Ennél nagyobbat, ennél eredetibbet egyetlen férfi sem kívánhat magának. Egyszerre a közösségért és a családért tenni, élni, magától értet?d? szerénységgel – csak a legkiválóbbak képesek magamutogatás nélkül az effélére.

Mindannyian társadalmi és természeti lények vagyunk egyidej?leg, és akkor élünk harmonikusan, ha ezek arányban állnak bennünk. A régi ember a természetben élt, és abból kerített maga köré társadalmat. Szociális, politikai, közösségi életét a természeti törvények igazgatták, ezekb?l épített tabukat, totemeket, ezekkel élte át újra és újra a teremtés csodáját, amelyet metaforákkal, szimbólumokkal magyarázott. Szimbólumteremt? képessége szükségszer?en a természeti jelenségekb?l indult ki, és oda is tért vissza, hiszen ?, a régi ember ugyanúgy a világ köldökén élt, ahogyan egy f?zfa vagy egy farkas.

Mi, XXI. századiak – legalábbis itt, a nyugati kultúrkörben – végérvényesen elveszítettünk valamit, amit az antik és a középkori ember hordozott. S?t: amit még a nagyszüleink is. A szabadságra gondolok. A föld szeretete és birtoklása ugyanis szükségszer?en szabaddá tesz, és ennek a ténynek következményei vannak a társadalomra is. Ha ugyanis a társadalmat magabíró, tevékeny, egészséges emberek alkotják, maga a társadalom is egészséges. Amikor viszont eltaszítjuk magunktól a teremtett világot, kivonulunk a természetb?l, és már nincsenek ismereteink a földr?l, az állatokról, a növényekr?l, akkor magunkat is elveszítjük. A harmónia megtörik, az egyensúly felborul.

Figyeljük csak, hogyan vélekedik a római *Varro* a vidéki és a városlakó emberr?l: *„Nagy embereink, ezek a mi ?seink, nem ok nélkül tartották többre a római parasztokat a városlakóknál. Ugyanis, amint a falun azok, akik benn a gazdaságban tartózkodnak, lustábbak azoknál, akik kinn a földön foglalkoznak valamilyen munka végzésével, ugyanúgy azokat, akik a városban csücsülnek, tunyábbnak tartották, mint azokat, akik falun laknak. Ezért úgy osztották be az évet, hogy csak minden kilencedik napon intézzék városi dolgaikat, a többi hét napon falun tartózkodjanak. Amíg betartották ezt a rendet, két dolgot is elértek vele, azt is, hogy a megm?velés következtében igen termékeny földekkel rendelkeztek, s azt is, hogy ?k maguk tartósabb egészségnek örvendtek s nem kívánták a görögök városi testgyakorló iskoláit.”*

Igen: test és lélek egyensúlya – vagy talán ennél is több, amit Varro mond nekünk. Hiszen ami ezután következik, minden birodalom elgyengülésének, a bels? mérték elvesztésének és lassú felbomlásának pontos dokumentálása:

„Tehát most, hogy a városfal mögé húzódtak szinte mind a családf?k, otthagyva a kaszát és az ekét, s kezüket inkább a színházban és cirkuszban akarták mozgatni, mintsem a gabonaföldeken és sz?l?ültetvényeken, megfogadunk valakit, aki ideszállítja nekünk a gabonát, hogy Afrikából és Szardíniából lakjunk jól, s hajóra rakjuk a sz?l?termést Kos és Chios szigetér?l. És így azon a földön, ahol a földm?velésre tanították utódaikat a pásztorok, akik a várost alapították, ugyanott az ? utódaik viszont kapzsiságukban a törvények ellenére a gabonaföldekb?l legel?t csináltak, nem tudván, hogy nem ugyanaz a földm?velés meg a pásztorkodás.”

Varro tudta, mit beszél. A föld nem pusztán arra való, hogy növényeket nevelgessünk benne, állatokat legeltessünk rajta. A föld ismerete: az életben maradás joga. Aki ezt elveszíti, elpuhul, másokkal dolgoztat, így lassan kitelik az

ideje. Az egyénnek is, a társadalomnak is.

A föld ereje, kisugárzása egy csapásra megváltoztatja annak az életét, aki – mint a szép, tiszta forráshoz – visszatér hozzá. Igazából minden napunkat erd?ben, földközelben, kertben, víz mellett kellene töltenünk. Nem egyszer?en feltöltekezünk, hanem megtanulunk újra élni, ha így teszünk.

Aki a földb?l, a földön él, megismeri Istent. És mindig hajszálpontosan megkülönbözteti a jót és rosszat. Számára nincs köztes tartomány, mert ahogyan évszakok váltják egymást, és mindennek rendelt ideje van, az ilyen ember a saját életében is rendet teremt. És ha rendet teremtett, családot alapít, utódokat nevel. Hogy legyen, aki majd ezután is óhajtja, kívánja a földet. Nem hobbiteleknek, nem gazdasági befektetésnek, hanem annak a szakrális térnek, amelynek az Isten adta nekünk bérbe, hogy használjuk, m?veljük, amíg élünk.

Szentesi Zöldi László - www.demokrata.hu

Tisztelt olvasók!
Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: https://twitter.com/syracuse73. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló